

שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהִיָּה מְשִׁיחַ וּמִן בֶּרַע עֲמֻנָּה יְכוּלִים לַהֲיוֹת עַל יְדֵה אִישׁ כְּשֶׁוֹאֲמִי צִדִּיק נִמְצָא
בְּעֻזַּת
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

חַיִּים זָכַר

מספרי רבינו הק' ותלמידיו ז"ע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מוקד חכמה

גליון תל"ט

פנינים יקרים

מלוקטים ככתבם וכלשונם

מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון תל"ט דברים - חזון תשיפ"ה

טעמו וראו כי טוב ה'
ואורך זיל גמוד בספריו הק' המלאים כל טוב

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

אלה הדברים אשר דבר משה

כָּל הַדְּבָרִים נִכְלָלִין בּוֹ

שָׁמַעְתִּי בְשֵׁמוֹ שֶׁהַצִּדִּיק הַגָּדוֹל בְּהַדְּבוּר שֶׁהוּא
מְדַבֵּר נִכְלָלִין בּוֹ כָּל הַדְּבָרִים הַצָּרִיכִין אֶל כָּל
יִשְׂרָאֵל. וְכָל הַדְּבָרִים שֶׁצָּרִיךְ כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל.

וְזֶהוּ אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל כָּל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהַדְּבָרִים שֶׁדִּבֶּר מֹשֶׁה נַעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ
דְּבָרִים אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל. כִּי כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מֵצֵא
בּוֹ מֶה שֶׁצָּרִיךְ, כַּנֶּזְכֵּר לְעִיל:

שיחות הר"ן ר"צ

כִּי דְבָרֵי רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה הֵם כְּלָלִיּוֹת גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְכָל
תּוֹרָה וְתוֹרָה כְּלוּלָה מִכָּל הַתּוֹרָה כְּלָלָה וּמְכַלְלִיּוֹת יִשְׂרָאֵל
וּמְכַלְלִיּוֹת כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבָּעוֹלָם. וְכָל אָדָם כְּמוֹת שֶׁהוּא, בֵּין
אִם הוּא בְּתַכְלִית מִדְּרָגָה הָעֲלִיּוֹנָה, בֵּין אִם הוּא בְּתַכְלִית
דִּיּוּטָא הַתַּחְתּוֹנָה, הַכֹּל כַּאֲשֶׁר לִכְלֹל, מִרִּישׁ כָּל הַדְּרָגִין עַד סוֹף
כָּל הַדְּרָגִין, כֹּלָם יְכוּלִים לְמַצֵּא עֲצָמָם, עִם כָּל בְּחִינּוֹתֵיהֶם,
בְּתוֹךְ כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה שֶׁל רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא זְכוֹרֵנוּ
לְבָרְכָה. וְעַל כֵּן עַל יְדֵי כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה יוֹכֵל כָּל אָדָם שֶׁבָּעוֹלָם
בְּכָל עֵת וּבְכָל זְמַן לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ יְהִיָּה אִיךְ שִׁיחָתוֹ:

הקדמת ליקוטי תפילות

עמוד זה נדבט הר"ר ישעי' שמעון ראטענבערג הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי' למזל טוב

טוֹעֲמִיָּה

מן יעשה ה' לכל הממלכות

פרשת השבוע

חִבִּיבַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

כָּל סֵפֶר מִשְׁנֵה תוֹרָה מְדַבֵּר מְקַדְּשֶׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל הַתּוֹכָחוֹת וְהַדְּבָרִים שֶׁדִּבֶּר עִמָּהֶם מֹשֶׁה שָׁם, הַכֹּל הָיָה מֵעַנִּין יִצִּיאַת מִצְרַיִם לָבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְזִכֹּר כָּל הַטּוֹבוֹת וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה ה' יִתְבָּרֵךְ עִמָּנוּ וְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם וְהָרַג סִיחוֹן וְעוֹג וְכו', כֵּן יַעֲשֶׂה ה' לְכָל הַמַּמְלָכוֹת וְכו'.

פּוֹק עֵין וְתִשְׁכַּח שְׂכָל סֵפֶר דְּבָרִים מְדַבֵּר כְּמַעַט בְּכָל פְּרָשָׁה מֵעַנִּין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֵיךְ ה' יִתְבָּרֵךְ רָצָה לְהַבִּיאָם מִיַּד לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהֵם עַל יְדֵי חֲטָא הַמְּרַגְלִים מוֹצִיאִי דִבַּת הָאֶרֶץ רָעָה וְכו', עַל יְדֵי זֶה נִתְעַכְּבוּ אַרְבָּעִים שָׁנָה, וְעַתָּה הֵם מוֹכֵנִים לָבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עַל כֵּן הִזְהִירָם לְשָׁמֵר אֶת הַתּוֹרָה כְּדִי שִׁירְשׁוּ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְכו'.

עֵין בְּפִרְשֵׁת דְּבָרִים וְאַתְחַנֵּן עֵקֶב רָאָה וְכו', וְתִדְקֶדֶק וְתִרְאָה חִבִּיבַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֵיךְ מְזִכִּיר בְּכָל פַּעַם אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֶצֶל כָּל הָאֲזֻהָרוֹת שֶׁמִּזְהִיר אוֹתָם לָקִים אֶת הַתּוֹרָה וְשַׁעֲקֹר קִיּוֹם הַתּוֹרָה הוּא בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וְעָשׂוּ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נָתַן וְכו', לְמַעַן תִּתְּחֶיָה וְהִאֲרַכְתֶּם יָמִים בְּאֶרֶץ וְכו', לְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ וְכו', וְעָשִׂיתָ הַיֵּשֶׁר וְהַטּוֹב וּבָאתָ וִירְשָׁתָּ אֶת הָאֶרֶץ וְכו', וְכֵן הִרְבֵּה מְאֹד.

ליקוטי הלכות דברים הנוהגים בסעודה ד' יג

טרחכם ומשאכם

טוֹעֲמִיָּה

פרשת השבוע

יְסוֹד הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה

אֶפִּיקוֹרְסוֹת נִקְרָאת מִשָּׂא, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב רַש"י עַל "מִשְׁאַכֶּם", מְלַמֵּד שֶׁהֵיוּ בָּהֶם אֶפִּיקוֹרְסִים. עַל כֵּן כְּשֶׁנוֹסֵעַ לְהַצְדִּיק הוּא מְשַׁלֵּךְ מֵעָלָיו מִשְׁאֵי גְדוּלָּה, כִּי מֵאַחַר שֶׁנוֹסֵעַ, כְּבָר יֵשׁ לוֹ אֱמוּנָה, שֶׁהוּא הַפֶּךְ הָאֶפִּיקוֹרְסוֹת:

שיחות הר"ן לו

וְאִם לֹא הָיוּ פּוֹעֲלִים כָּל הַחֲסִידִים בְּנִסְיָעָתָם לְהַצְדִּיקִים, אֵלֹא מֶה שֵׁישׁ לָהֶם עַל כָּל פָּנִים אֱמוּנָה בְּזֶה הַצְדִּיק שֶׁהֵם מְקַרְבִּים אֵלָיו וּבְכַמָּה צְדִיקִים, דִּים, כִּי אֱמוּנַת חֲכָמִים הוּא יְסוֹד הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהוּא יְסוֹד כָּל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, מְכַל שֹׁכֵן מִי שְׁזוּכָה לְבָלִי לְהִסְתַּכֵּל כָּלֵל עַל הַמַּחֲלָקֶת שֶׁבֵּין הַצְדִּיקִים, וּמֵאַמִּין בְּכֻלָּם, אֲשֶׁרִי לוֹ:

ימי מוהרנ"ת ח"ב עח

עמוד זה נדבתי הר"ר מנחם נפתלי לוקמן הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תחי' למזל טוב

שבת חזון

טועמיה

ענינא דיומא

נָשָׂא לְבִי אֶת רַגְלִי

וְגַם אֲנִי בְּעֶצְמִי וְרַבִּי נֶחֱמַן הַזְכֵּרְתִּי עֶצְמִי מִחֲדָשׁ הֵיכָן אֲנַחְנוּ בְּעוֹלָם שְׁזָכִינוּ לְשִׁמְעַת כְּזוֹאת. וְעַדִּין מִתּוֹרָתוֹ אֲנוּ רְחוּקִים. וְאֲנִי צוּעֵק בְּלִבִּי עִתָּהּ עַל הַיָּמִים שֶׁעָבְרוּ כִּמָּה שָׁנִים שְׁלֹא זָכִיתִי לְקַיֵּם זֹאת מִרְבּוּי הַמְּנִיעוֹת, אֲבָל אֲנִי מְשַׁמַּח עֶצְמִי עַל הַמַּעַט דְּמַעַט שְׁזָכִיתִי לְפַעֲמִים לְקַיֵּם מַעַט מִזֶּה וְגַם מִה שְׁזָכִינוּ לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתָנוּ בַּיּוֹם וְכוּ' הוּא גַם כֵּן יָקָר מְאֹד מְאֹד. כִּי לֹא כָּל אָדָם זוֹכֶה לְקַיֵּם כָּל הַנ"ל בְּשִׁלְמוֹת.

וְאֲשֶׁרִי הַזּוֹכֶה לְהִתְבּוֹדְדוֹת אֲפִלּוּ בַּיּוֹם, אֲבָל אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי הַזּוֹכֶה לְקַיֵּם בְּפִשְׁטוֹת הַנַּעֲזוֹר בְּלִילָה וְכוּ' וְכוּ'. עַד שִׁיזְכֶּה לְהַפְלִיל וְכוּ' וְכוּ', יְהִי חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם, וְעַל כֵּן גִּרְזֵיתִי עֶצְמִי לְכַתֵּב לָכֶם מִיַּד קֹדֶם תְּפִלַּת שַׁחֲרִית. כִּי זֶה הָאֲגֵרֶת הוּא אֲצִלִּי תִלְמוּד תּוֹרָה דְּרַבִּים, כִּי אֲוִלִּי אֲוִלִּי יוֹכֶה אַחֵד עַל יְדֵי זֶה לְהִתְעוֹרֵר לְקַיֵּם כָּל הַנ"ל, אוֹ מִקְצַת מִזֶּה עַל כָּל פָּנִים, וּבִפְרָט קוֹדֶם רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה וְכוּ'.

וּבְלִיל שַׁבַּת חֲזוֹן הָעֶבֶר לֹא יִכְלֹתִי לְהִתְאַפֵּק עַד שֶׁנָּשָׂא לְבִי אֶת רַגְלִי וְרַקְדָּתִי בְּשִׁמְחָה בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְלִדְעֹתִי מֵעוֹלָם לֹא רַקְדָּתִי בְּשַׁבַּת זֶה, וְתִהְיֶה לָאֵל הַכֹּל תְּהִי עַל נֶכּוֹן. וְלֹא תִישׁוּעָה וְתִתְקוּהָ שְׁנֵם עֶסְקֵינוּ נִתְחִיל וְנִגְמֹר וְנִתְחִיל וְנִגְמֹר כִּמָּה פְּעָמִים, וְה' יִגְמֹר בְּעֵדְנוּ תָמִיד.

עלים לתרופה ה' ואתחנן ת"ר

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר צבי ארי' קרמור הי"ו
לע"נ ידידו הר"ר שמחה ארז ב"ר שלום בנדרסקי ז"ל

הפטרת חזון

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

אין קדֿשֿת שַׁבַּת נִפְגָּם

וְזֶה שְׁנִקְרָא שַׁבַּת תַּחֲלָה לְמִקְרָאֵי קֹדֶשׁ, 'תַּחֲלָה' דִּיקָא, הֵינוּ שְׁשַׁבַּת הוּא בַּחֲנִינָת הַתַּחֲלָה לְכָל הַיָּמִים טוֹבִים, שֶׁהֵם בַּחֲנִינָת מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ שְׁצָרִיכִין לְקָרוֹת הַקִּדְשָׁה לְתוֹכָם וְשַׁבַּת הוּא בַּחֲנִינָת הַתַּחֲלָה לְהַיּוֹם טוֹב, שְׁמִשָּׁם מִבַּחֲנִינָת שַׁבַּת, קוֹרִין הַקִּדְשָׁה לְכָל הַיָּמִים טוֹבִים וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ, כִּי שַׁבַּת קָבִיעָא וְקִיָּמָא, אֲבָל יוֹם טוֹב תָּלוּי בִּישְׂרָאֵל, כִּי יִשְׂרָאֵל הוּא דְמִקְדָּשִׁי לָהּ, כִּי יוֹם טוֹב, שֶׁהוּא תָּלוּי בְּקָבִיעוֹת רֹאשׁ חֹדֶשׁ, הוּא בְּבַחֲנִינָת הַתְּגָלוֹת הַהִסְתָּרָה, שְׁעַל יְדֵי זֶה זֹכִין אַחֲרֵי כֵן לְבַחֲנִינָת קִדְשֵׁת יוֹם טוֹב כַּנ"ל, זֶה תָּלוּי בִּישְׂרָאֵל, כִּי הַתְּגָלוֹת הַהִסְתָּרָה זֶה תָּלוּי בִּישְׂרָאֵל שֶׁהֵם צָרִיכִים לַעֲסֹק בְּעִבּוּדֵת ה' וּבַתּוֹרָה כְּדִי לְהַעֲלוֹת הַמַּלְכוּת מִבַּחֲנִינָת הַסְתָּרָה.

אֲבָל שַׁבַּת קְדוֹשׁ מַעֲצָמוֹ וְאִין פִּגְם מַגִּיעַ בּוֹ, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאָה נִפְשִׁי – וְאֵלּוֹ שַׁבַּת לֹא קָאָמַר, כִּי שַׁבַּת הוּא שְׁמָא דְקִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא שְׁמָא דְאִיהוּ שְׁלִים מִכָּל סִטְרוֹי וְכַבִּיכּוֹל בְּשַׁבַּת, נִתְגַּלָּה חַיִּית מַחֵי הַחַיִּים שְׁאִין הַהִסְתָּרָה מַגַּעַת לְשֵׁם, כִּי בַּעֲצָם הַקִּדְשָׁה, כַּבִּיכּוֹל, אִין פִּגְם מַגִּיעַ לְשֵׁם כִּידוּעַ, כִּי אִיהוּ לֹא אִישְׁתַּנִּי בְּכָל אֲתַר. וְזֶה בַּחֲנִינָת קִדְשֵׁת שַׁבַּת שְׁקָבִיעָא וְקִיָּמָא, כִּי הִיא קְדוּשָׁה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּעִצְמוֹ כַּנ"ל. וְאֵפֶלּוּ בְּתוֹךְ הַגְּלוּת אִין בַּחֲנִינָת קִדְשֵׁת שַׁבַּת שְׁקָבִיעָא נִפְגָּם, כִּי שַׁבַּת לֹא קָאָמַר, וְעַל כֵּן, אֲדַרְבָּא, מִשַּׁבַּת קוֹרִין אֶת הַחַיִּית וְהַדַּעַת לְתוֹךְ הַיָּמִים טוֹבִים וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ, כִּי עַל יְדֵי הַדַּעַת שְׁנִמְשָׁךְ מִשַּׁבַּת מִגְלִין הַהִסְתָּרָה כַּנ"ל.

וְעַל כֵּן הִגְאָלָה תָּלוּיָהּ בְּשִׁמְרִית שַׁבַּת, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ רַז"ל, אִלְמָלֵא שְׁמָרוּ יִשְׂרָאֵל שַׁבַּת רֵאשׁוֹנָה אִין כָּל אָמָה וְכו'. וְכֵן, אִלְמָלֵא שְׁמָרוּ יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת מִיַּד נִגְאָלִין. כִּי כָּל הַגְּלוּת שֶׁל מַלְכוּת הָאֲמוֹת, זֶהוּ בַּחֲנִינָת הַסְתָּרָה כַּנ"ל, וְעַל יְדֵי שַׁבַּת נִתְגַּלָּה הַהִסְתָּרָה וְנִגְאָלִין.

ליקוטי הלכות ר"ח ג' ח

עמוד זה נדבט הר"ר מאיר יהוסף ראטענבערג הי"ו
לרגל שמחת הבר מצוה לבנו שיחי' למזל טוב

שבת ערב תשעה באב

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

קִדְשֵׁת שַׁבַּת עֹזָה עַל בְּלָנָה

וְעַל כֵּן בְּעֶרְבֵי תַשְׁעָה בְּאָב אַחֲרֵי חֲצוֹת חֲמוּר עוֹד יוֹתֵר וְלֹא יֵאָכֵל שְׁנֵי תַבְשִׁילִין בְּסַעֲוִידָה הַמְּפַסְקָת. כִּי כִּבְר נִתְּבָאֵר שֶׁהַתַּבְשִׁיל הוּא לְלֶפֶת אֶת הַפֶּת וּלְמִתֵּק אֶת הָאֲכִילָה הוּא בְּבַחֲיִנַת הַמִּשְׁכָּת הָאֲרֵת הַחֲכָמָה אֶל הַמְּלָכוֹת, וְעַל כֵּן בְּשַׁבַּת יוֹם טוֹב מִצְוָה לְהִרְבוֹת בְּתַבְשִׁילִין וּמִגִּידִים כִּי אִזּוּ מֵאִיר הָאֲרֵת הַחֲכָמָה בְּיוֹתֵר, אֲבָל בְּסַעֲוִידָה הַמְּפַסְקָת נִשְׁאָז נִמְשָׁךְ בְּחִינַת הָאֲרֵת הַחֲכָמָה בְּהֶעֱלִים וּבְצַמְצוּם גָּדוֹל עַל כֵּן דִּי בְּתַבְשִׁיל אֶחָד וּמִי שֶׁאֵפְשָׁר לוֹ לֹא יֵאָכֵל אֲלָא פֶת חֲרֻבָה וְכו'.

וְעַל כֵּן אִם חָל תַשְׁעָה בְּאָב בְּשַׁבַּת מַעֲלָה עַל שְׁלַחֲנוּ אֲפִילוֹ בְּסַעֲוִידָה הַמְּפַסְקָת בְּסַעֲוִידַת שְׁלֹמֹה בְּעֵת מְלָכוּתוֹ. רִמְזוּ שְׁקִדְשֵׁת שַׁבַּת עֹזָה עַל בְּלָנָה וְאִזּוּ נִמְשָׁךְ הָאֲרֵת הַחֲכָמָה אֶל הַמְּלָכוֹת בְּהֶאֱרָה גָּדוֹלָה בְּבַחֲיִנַת שְׁהִיָּה בִימֵי שְׁלֹמֹה סִיְהָרָא בְּאַשְׁלָמוּתָא וְעַל כֵּן אִזּוּ הָאֲכִילָה וְהַנִּשְׁתָּיָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלְמוֹת גָּדוֹל וּבְמַעֲלָה עֲלִיזָה מְאֹד.

נחת השלחן או"ח הל' תשעה באב

שבת ערב תשעה באב

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

הוא יכול לדבר מגדלת רבנו

מוהרנ"ת ז"ל היה נוהג לנסע על שבת חזון ושבת נחמו ושבת שירה לטשערין ועוד עירות כדרך של רבנו ז"ל, ופעם אחת בהיותו בטשערין על שבת חזון דבר אז בשלחן מנוראות גדולתו של רבנו ז"ל והאריך בזה מאד, ואז ישב בשלחן גם הרב דק"ק טשערין הרב שמואל יצחק ז"ל תלמיד רבנו, וכששמע הפלגת מוהרנ"ת בגדלות ורוממות רבנו ז"ל תמה עליו ושאל אותו: ר' נתן, פון וואנעט נעמט איהר דאס? (מהיכן אתם לוקחים את הדבורים האלו) גם אני הייתי אצל רבנו ז"ל, כשמע מוהרנ"ת ז"ל שאלתו ותמיהתו נתחורו פניו ונתרשלו ידיו מחמת זה, וחלשה דעתו עד שהיה קשה לו להמשיך בדבוריו.

והנה אחד מאנשיו שישב בשלחן (ה"ה הרב ר' נחמן טולטשינ'ער) הרגיש בשנוי פניו ורצה לחזקו ולעודדו, ענה ואמר לו: ר' נתן, וואס הערט איהר אים, איהר האט דאך אליין גיהערט וואס דער רבי האט גיזאגט, אז ער האט א נגון צו זינגען לעתיד וואס דאס וועט זיין דער עולם הבא פין אלע צדיקים וחסידים, דארפט איהר נאך גרעסערס פין דעם, היינט וואס ווערט איהר נאך נתפעל פין זיינע רייד? (מה אתם שומעים אותו, הרי אתם בעצמכם שמעתם מה שרבנו אמר שיש לו לשיר נגון לעתיד שזה יהיה העולם הבא של כל הצדיקים וחסידים, אתם צריכים יותר מזה? עתה מה אתם מתפעלים מדבריו) ונהנה מוהרנ"ת ז"ל מדבריו כי החיו את נפשו, ונחה דעתו עליו, והמשיך בשיחותיו הק' על השלחן.

ואותו שבת חזון היה ערב תשעה באב, וכידוע שהיה דרכו של מוהרנ"ת ז"ל שביליל תשעה באב היה מסתגר לבד באיזה קעלער (מרתף) או בחדר מיוחד מאחרי סעודה המפסקת עד למחרתו אחרי חצות, והיה מקונן באיכה וקנינות בשברון לב ובקול בכיות עצומות ואנחות וגניחות עד שנמס כל לב ונחרד לב השומע, וארע אז שהרב ר' שמואל יצחק הנ"ל עבר דרך מקומו של מוהרנ"ת ושמע קינותיו ושאגותיו בוקעים ממעמקי לבו עד שנחרד גם הוא, ואז אמר: "אצינד ווייס איך שוין פין וואנעט ער נעמט זיינע דבורים", והודה לדבריו, פיון שבוכה ומילל כן, ומפרש לעצמו כל הקינות על הסתלקות רבנו, הוא יכול לדבר מגדלת רבנו.

אוצר נחמני

עמוד זה נתרם לזכות נחמן בן טויבא רחל - שינצל מצפרני
הצבא ויזכה הוא וכל בחורי אנ"ש להגיע לקיבוץ הק' בר"ה

טוֹעֲמִיָה

תשעה באב במוצאי שבת

ענינא דיומא

לְצֵאת מַחֲיוֹת אֱלֻקוֹת

וביום שישי ערב שבת קודש לא אומרים חצות ביום, כי כבר שורה קדשת שבת שאז הוא ממש כמו בגין בית המקדש כי שבת גבוה יותר מבית המקדש, כי שבת הוא כח הראות המאיר בעינים שזה הבית המקדש וכו'. ועל כן בודאי ביום ערב שבת קודש כבר הכנתי את עצמי לקדשת שבת, ומתנחמים על האבלות שבכל השבוע, ואדרבה, מרגישים אז חיות גדול והתקרבות להשם יתברך. ועל כל פנים משמחים ומנחמים את עצמם בזה שהולך יום מנוחה וקדשה כזה, שבת קודש, יום שמחה וחדוה, ואוכלים ומתענגים בתענוג שבת שהוא יום שמחה וחדוה בכל העולמות, ומצפים שבזכות היום הקדוש הזה 'שבת קודש' סוף כל סוף יושיענו השם יתברך ויגאלנו גאולה שלמה בקרוב אמן.

וכשהיה צאת הכוכבים הפשטתי בגדי שבת, ולבשתי בגדי חול באבלות וצער ויסורים, וטעמתי ממש טעם מר מאוד, לצאת מחיות אלקות כזה, מאור כזה, משמחה וחדוה שביום שבת קודש ליום שהוא יום חשך ואפלה ועצבה ודאגה כזה ממש מהפך אל הפך, ובאמת אפילו כשערב תשעה באב חל ביום חול, כשמגיע סעודה המפסקת נעשה מר ומרור, ומכל שכן כשיוצאים מיום שבת קודש, מחיות כזה, ליומא דמרידא יומא דצערא.

ימי שמואל

עמוד זה נתרם לרגל שמחת נישואי
החתן יחזקאל רובין הי"ו למזל טוב

קנינות לת"ב

טוֹעֲמִיָּה

ענינא דיומא

עֵקֶר פִּוְנֵתְנוּ בְּהִקְיָנוֹת

וְכָלֵל עֵקֶר הִקְיָנוֹת בְּתַשְׁעָה בָּאָב וּבֵין הַמִּצְוֹת הֵם בְּשִׁבִּיל תִּיקוּן, כְּדֵי לְזַכּוֹת לְתִשְׁבּוּבָה, כִּמּוֹ שְׁמִסִּימִין בְּסוּף אֵיכוֹת שֶׁהוּא כָּלוּל מִכָּל הַקְיָנוֹת שְׁמִסִּימִין בְּסוּף הַשִּׁיבְנוּ ה' אֵלֶיךָ וְכו', כִּי עֵקֶר פִּוְנֵתְנוּ בְּבִכְיָתְנוּ בְּהִקְיָנוֹת כְּדֵי לְעוֹרֵר רַחֲמֵינוּ יִתְבָּרֵךְ שִׁשִּׁיבְנוּ אֵלֵינוּ בְּאַמֶּת דְּהֵינּוּ שְׁנִזְכָּה עַל יְדֵי הַדְּמָעוֹת וְכו' לְזַכֵּר הֵיטֵב בְּעֶלְמָא דְאַתִּי בְּכָל יוֹם בְּכָלִיּוֹת וּבִפְרָטִיּוֹת שֶׁעַל יְדֵי זֶה נָשׁוּב אֵלֵינוּ יִתְבָּרֵךְ.

וְזֶה בְּחִינַת אֲנִי הַגָּבֵר שֶׁשֵּׁם מְדַבֵּר הַרְבֵּה בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ לְנַפְשׁוֹ בְּשִׁבִּיל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל. אִיךְ צָרִיךְ כָּל אֶחָד לְדַבֵּר לְנַפְשׁוֹ אוֹלִי יוֹכֵל לְהַזְכִּיר אֶת עֲצָמוֹ אֵף עַל פִּי כֵן עַד שִׁשִּׁיבְנוּ אֵלֵינוּ יִתְבָּרֵךְ. כִּי סוּף כָּל סוּף כָּל סוּף מֵה יִהְיֶה מֵאַתְּנוּ וּמֵה נַעֲשֶׂה בְּאַחֲרִיתְנוּ. וְזֶה שֶׁמְדַבֵּר יִרְמְיָה בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ כָּאֵלּוּ כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל אוֹמֵר עַל עֲצָמוֹ כְּשֶׁמִּתְחִיל לְהַרְגִּישׁ כְּאֵב עוֹנוֹתָיו שֶׁגָּרְמוּ הַחֲרָבָן וְעֹכֹב הַבִּנְיָן וְאֶרֶיכַת הַגְּלוּת. וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לְתַלּוֹת הַחֲסָרוֹן בְּעֲצָמוֹ, כִּי הוּא יוֹדֵעַ בְּנַפְשׁוֹ מֵה שֶׁעָשָׂה וּמֵה שֶׁנַּעֲשָׂה עִמּוֹ בְּעוֹנוֹתָיו. וְעַל זֶה יְדוּוּ כָּל הַדּוֹנִיִּים. וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד שְׂרוּצָה לְרַחֵם עַל עֲצָמוֹ לֵאמֹר בְּמֵר נַפְשׁוֹ אֲנִי הַגָּבֵר רָאָה עָנִי וְכו' עֵינִי שֶׁם הֵיטֵב עֲמָקוֹת מְרִירַת הַדְּבוּרִים הֵהֵם. וְעֵקֶר מְרִירַת הַקִּינָה עַל עֲצָם רַחוּקוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד מֵאַבְיוֹ שֶׁבְּשָׂמִים, עַד אֲשֶׁר כִּמְעֵט אֶפֶס תְּקִנָּה חֵס וְשָׁלוֹם. שִׁים לְבָבְךָ לְכָל דְּבוּר וּלְכָל פְּסוּק וְתוֹכֵל לְמַצֵּא אֶת עֲצָמְךָ שֶׁם בְּכָל מְקוֹם שֶׁאַתָּה שָׁם. אֲבָל אֵף עַל פִּי כֵן, אֵף עַל פִּי שֶׁמִּסְפָּר מְרִירַת צְרוּתָיו כָּל כֶּף עַד אֵין תְּכַלִּית, אֵף עַל פִּי כֵן אֵינוּ מֵיֵאֵשׁ אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי חֵס וְשָׁלוֹם בְּשׁוֹם אֶפֶן. וְזֶהוּ שֶׁאוֹמֵר בְּתוֹךְ מְרִירַת לִבּוֹ, וְאֵמֵר אֲבָד נִצְחִי, נִצְחִי דִּיקָא כָּאֵלּוּ אֲבָד הַנִּצְחָנוֹן שֶׁלֹּא לְגַמְרֵי חֵס וְשָׁלוֹם, מֵאַחַר שְׂרוּצָה רַחוּקוֹ וְחֲרָבְנוּ כָּל כֶּף. אֲבָל אֵף עַל פִּי כֵן זְכוֹר תִּזְכּוֹר וְכו' זֹאת אֲשִׁיב אֶל לְבִי עַל כֵּן אוֹחִיל וְכו'.

ליקוטי הלכות ברכות הראיה ה' ג

מְרַחֵם צִיּוֹן יִרְחֵם עָלֵינוּ שְׁנִזְכָּה לַפֶּעַל עַל יְדֵי הַקְיָנוֹת בְּקִשְׁת הַשִּׁיבְנוּ ה' אֵלֶיךָ וְכו', שֶׁזֶה עֵקֶר תְּכַלִּית אֲמִירַת הַקְיָנוֹת שֶׁכָּלם כָּלוּלִים בְּמַגְלַת אֵיכָה שֶׁאֵמֵר יִרְמְיָה הַנְּבִיא בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ שְׁמִסִּימִין בְּסוּף הַשִּׁיבְנוּ וְכו' וְהָעֵקֶר שֶׁנִּקְרָא שְׁכִי כַּמִּים לְבָב נִכַח פְּנֵי ה' עַד שֶׁנְּעוֹרֵר רַחֲמֵינוּ בְּכָל יוֹם וְיָשׁוּב אֵלֵינוּ וִירְחַמְנוּ וִינַחֲמֵנוּ וִישְׁמַחְנוּ עַד שְׁנִזְכָּה לְעַבְדוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְזִכּוֹת שֶׁבַת קֹדֶשׁ יִגַּן עָלֵינוּ לְהַגִּיעַ לְכָל זֶה מְהֵרָה, כִּי לֹא דָבָר רִיק הוּא מֵה שֶׁנַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּעֵתִים הֵלָלוּ בְּעֻקְבוֹת מְשִׁיחָא בְּכָלִיּוֹת וּבִפְרָטִיּוֹת עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְצָרִיכִים אֲנוּ לְהַחֲיוֹת עֲצָמֵנוּ בְּכָל מִינֵי מַטְעָמִים הַמְּשִׁיבִין אֶת הַנֶּפֶשׁ, וּבִיּוֹתֵר בְּקִדְשָׁת וּשְׂמִיחַת שֶׁבַת קֹדֶשׁ שֶׁהוּא מִגֵּן עַל הַכָּל:

עלים לתרופה ער"ש דברים תקצ"ב

עמוד זה נדבתי הר"ר נחמן הכהן הוכברג הי"ו
לרגל שמחת נישואי בנו החתן נתן שיחי למזל טוב

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועני'ה

לשון רבנו ז"ל

רבנו ז"ל אָמר פֿעם :

די עלטערן פון משיח וועלן ניט זיין איי איי איי

תרגום

הוריו של משיח לא יהיו איי איי איי

וראה ליקו"ה בכמה מקומות, כגון בהלכות שבת הלכה ו' וז"ל:

וגם רבי שמעון בר יוחאי נולד מזווג איש ואשה, ומי יודע אם כל אבותיו למעלה למעלה היו כלם צדיקים וקדושים, כי בודאי היו באבותיו הקדומים מצד אביו ומצד אמו כמה וכמה אנשים פשוטים, וזכו שיצא מזרע שלהם צדיק תנא קדוש ונורא איש אלקים כזה, שהכיר את הבורא הקדמון כמו שהכיר וגלה אלקותו בעולם כמו שגלה. וכן בשאר גדולי הצדיקים שכל זה בחינת מי יתן טהור מטמא וכו', וכמו שכתוב, הזהירו בבני עם הארץ שמהם תצא תורה וכמו שכתוב בכתבי האר"י זכרוננו לברכה והובא בדברי אדמו"ר זכרוננו לברכה בהתורה דרשו וכו', שהנשמות הקדושות הגבוהות מאד מאד על פי רב באים דוקא על ידי טפת עם הארץ כמבאר דרוש זה באריכות בכתבי האר"י זכרוננו לברכה בכמה מקומות, שזה ענין יציאת אברהם מתרח ורבי עקיבא וכו' עד שמבאר שם שגם נשמת משיח תבוא דיקא מבחינות כאלו.

שיח שרפי קודש החדש ח"ג רמ"ו

עמוד זה נדבת הר"ר יעקב זאב חשין הי"ו – לרגל
נישואי בנו שיחי' – ביום ד' באולמי הכרמים ב"ש

זמני שבת קודש פרשת דברים

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	7:00	6:59	7:17	7:02	7:09	7:01	8:15	7:49
שקיעה ערב שב"ק	7:40	7:39	7:39	7:42	7:39	7:41	8:37	8:11
חצות הלילה	2:05	2:06	2:07	2:07	2:06	2:06	---	2:45
עלות השחר	4:35	4:36	4:35	4:30	4:35	4:31	3:31	4:18
עטיפת הטלית	5:01	5:01	5:01	4:56	5:01	4:57	4:14	4:49
נץ החמה	5:56	5:57	5:56	5:52	5:56	5:53	5:34	5:54
סוף זמן קר"ש מג"א	8:28	8:28	8:28	8:24	8:28	8:25	7:58	8:25
חצות היום	12:45	12:46	12:47	12:45	12:46	12:45	1:05	1:02
שקיעה ☾ התחלת הצום	7:39	7:38	7:38	7:41	7:38	7:40	8:35	8:09
צאת השבת	8:15	8:16	8:17	8:17	8:16	8:17	9:32	9:21
צאה"ש 72 דק'	8:52	8:51	8:50	8:54	8:51	8:52	9:48	

כללים: הדלה"נ בירושלים וב"ש מירון והר יונה 40 דק', במודיעין 30 דק', בב"ב וחול"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נץ החמה במישור כנהוג. סוּק"ש מעלול"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת ואתחנן

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
ו.	ו.	ז.	ז.	ח.	ח.	ט.
קכד	קכה	קכו	קכז	קכח	קכט	קל
שעה	שעז	שעט	שפא	שפג	שפה	שפז
מו	מז	מה	מט	נ	נא	נב
תורה ה' תנינא - 'תקעו אמונה'						התורה הזמנית